

**BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
ZENIČKO-DOBOJSKI KANTON
OPĆINSKI SUD U VISOKOM**

Broj: 41 0 K 101016 24 K

Visoko, 24.06.2024. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE

Općinski sud u Visokom, sudija Amir Bajrić, uz učešće zapisničara Alme Halilović, u krivičnom predmetu protiv optuženog M.D., zbog krivičnog djela "Nasilje u porodici" iz člana 222. stav 2. u vezi sa stavom 1. KZ FBiH, postupajući po optužnici Kantonalnog tužilaštva Zeničko-dobojskog kantona broj T04 0 KT 0055196 23 od 15.02.2024. godine, nakon održanog glavnog i javnog pretresa dana 24.06.2024. godine, u prisustvu optuženog lično, te kantonalne tužiteljice Andreje Božićković, donio i u odsutnosti uredno obaviještenih stranaka, dana 24.06.2024. godine javno objavio sljedeću:

P R E S U D U

OPTUŽENI: M.D., sin S. i majke M. rođene M., rođen ... godine u S., nastanjen u V., Lj., pismen, završio osnovnu školu, bez zanimanja, zaposlen u R. d.o.o. Sarajevo, oženjen, otac dvoje mldb. djece, srednjeg imovnog stanja, Bošnjak, državljanin BiH, JMB:, osuđivan u periodu od 2008. do 2011. godine tri puta za krivična djela iz člana 286. i 287. KZ FBiH,

što je:

dana 16.09.2023. godine, oko 20,30 sati, u stanu koji se nalazi u ulici Lj. ... V., nasiljem i drskim ponašanjem ugrozio mir, tjelesnu cjelovitost i psihičko zdravlje člana svoje porodice sa kojima živi u zajedničkom domaćinstvu, tako što je vrijedao svoju vanbračnu suprugu M.A. govoreći joj da je kurva, da joj je mati kurva, psovao joj majku, a kada mu je M.A. rekla da ne galami i pusti djecu da spavaju, rekao joj „Nećeš sad spavati, sad ćeš tek vidjeti ko sam ja“, potom je svukao sa kreveta deku kojom su ona i mldb.1. bile pokrivene, a M.A. povukao iz kreveta za noge i istjerao iz sobe, zbog čega je M.A. morala sa mldb.1. izaći iz stana, iako je bio svjestan da će na taj način ugroziti mir, tjelesnu cjelovitost i psihičko zdravlje vanbračne supruge, što je i htio,

čime je počinio krivično djelo "Nasilje u porodici" iz člana 222. stav 2. u vezi sa stavom 1. KZ F BiH.

Pa sud optuženom na osnovu istog zakonskog propisa: te na osnovu članova: 42., 49. i 62. KZ FBiH, i z r i č e

USLOVNU OSUDU

Kojom se optuženom za počinjeno krivično djelo utvrđuje kazna zatvora u trajanju od 8 (osam) mjeseci koja se neće izvršiti ako optuženi u roku od 2 (dvije) godine od pravosnažnosti presude ne počini novo krivično djelo,

Na osnovu člana 202. stav 1 u vezi sa članom 199. stav 2. tačka g) ZKP FBiH, optuženi je dužan platiti sudu na ime troškova krivičnog postupka iznos od 50,00 KM u vidu paušala sve u roku od 30 dana, po pravosnažnosti presude pod prijetnjom izvršenja.

OBRAZLOŽENJE

Kantonalno tužilaštvo Zeničko-dobojskog kantona Zenica je optužnicom broj T04 0 KT 0055196 23 od 15.02.2024. godine, optužilo M.D., da je radnjama opisanim u izreci počinio krivično “Nasilje u porodici” iz člana 222. stav 2. u vezi sa stavom 1. KZ F BiH. Na ročištu za izjašenjenje o krivici optuženi se izjasnio da nije kriv, nakon čega je predmet dostavljen sudiji radi zakazivanja glavnog pretresa.

Na glavnem pretresu održanom dana 24.06.2024. godine, optuženi je, izjavio:”Ja kažem da sam pogriješio, priznajem krivnju za djelo koje mi se stavlja na terete, žao mi je što je to bilo poslije toga sam je molio i kumio sve do neki dan. Mi više ne živimo zajedno, M.A. će živjeti svoj život a ja svoj, a djecu i dalje viđam i u tome nema problema, M.A. je tu korektna, mldb.2. ima ... godina a mldb.1. ... godina. To su naša djeca dobijena u braku. Mi smo se razveli prije 4 godine sudski ali smo se poslije pomirili i živjeli zajedno“.

S obzirom da je optuženi u cijelosti priznao izvršenje krivičnog djela sud je u smislu člana 280. ZKP FBiH, izvršio uvid u materijalne dokaze tužilaštva i to fco. Rješenja Općinskog suda u Visokom broj: 41 0 PR 099157 23 od 17.09.2023. godine, fco. nalaza i mišljenja ljekara JU Dom zdravlja Vareš, SHP na ime M.A. od 16.09.2023. godine, fco. ispisa alkotestiranja na ime M.D. od 16.09.2023. godine i izvod iz kaznene evidencije MUP KS, Uprava policije Sarajevo broj 02/5-2-03-8-2/3999 od 27.09.2023. godine za osumnjičenog M.D., te zapisnik o saslušanju svjedoka M.A. PS Vareš broj 08-02-12/2-161/23 od 16.09.2023. godine.

Sud je na glavnem pretresu neposredno ispitao oštećenu M.A. isključivo na okolnosti postavljanja imovinsko pravnog zahtjeva te je ista izjavila:“ne potražujem ništa samo želim da svako od nas nastavi svoj život”.

U završnoj riječi kantonalni tužilac je ostao kod optužnice i istakao da obzirom da je optuženi promijenio iskaz i priznao krivnju predlaže da sud istog oglasi krivim i kazni u skladu sa zakonom cijeneći pritom sve okolnosti. Optuženi je u završnoj riječi izjavio da moli sud da ga što blaže kazni, ranije osude koje je imao su bile davno i kao što je i tužilac u optužnici naveo misli da se treba smatrati neosuđivanim, također ističe da je jedini hranilac i sebe i djece i doprinosisim sve što sljedeće njegovo dvoje djece i zato moli sud da mu izrekne uvjetnu osudu jer bi i njegovim slanjem u zatvor a i izricanjem novčane kazne egzistencija njegove djece bila ugrožena. Navodi da je rekao (što je i tačno da je izjavio u uvodom izlaganju) i opet ponavlja da mu je žao što se ovo desilo i obećava sudu da se više neće ponoviti ovakva situacija.

Nakon što je ispitana oštećena na okolnosti imovinsko-pravnog zahtjeva na glavnom pretresu i izvršen uvid u naprijed navedene dokaze, sud je ustanovio da je priznanje optuženog na glavnom pretresu potpuno i u skladu sa dokazima jer iz dokaza i to iskaza same oštećene proizilaze radnje optuženog koje se navode u dispozitivu optužnice i izreke presude.

Odredba člana 222. stav 1. i 2. Krivičnog zakona FBIH tj., krivičnog djela “Nasilje u porodici” glasi:“(1) Ko nasiljem, drskim ili bezobzirnim ponašanjem ugrožava mir, tjelesnu cjelovitost ili psihičko zdravlje člana svoje porodice, kaznit će se novčanom kaznom ili kaznom zatvora

do jedne godine. (2) Ko krivično djelo iz stava 1. ovog člana učini prema članu porodice s kojim živi u zajedničkom kućanstvu, kaznit će se novčanom kaznom ili kaznom zatvora do tri godine.”

Stoga je sud priznanje krivnje optuženog ocijenio kao jasno, iskreno i nedvosmisleno ničim uslovljeno tako da je priznanje optuženog u saglasnosti sa provedenim dokazima, naprijed navedenim, u koje je sud izvršio uvid, na osnovu čega van svake sumnje proističe da je optuženi svojim radnjama ostvario sva bitna obilježja bića oba navedena krivična djela koja mu se stavljuju na teret.

Po ocjeni suda optuženi je navedeno predmetno krivično djelo učinio sa direktnim umišljajem jer je bio svjestan svog djela i htio njegovo izvršenje, a sud je utvrdio da je optuženi prilikom izvršenja krivičnog djela bio uračunljiv, jer predočenim dokazima nije dovedena u sumnju mogućnost optuženog da shvati značaj svog djela i da upravlja svojim postupcima u vrijeme izvršenja djela, te su se u njegovim radnjama stekla sva bitna obilježja bića oba predmetna krivična djela za koja je optuženog i oglasio krivim.

Uvidom u izvod iz kaznene evidencije za optuženog sud je utvrdio da je ranije osuđivan ali u toku 2008. godine (za krivično djelo iz člana 286. KZ FBiH), u toku 2009. godine (za krivično djelo iz člana 286. KZ FBiH) i u toku 2011. godine (za krivično djelo iz člana 287. KZ FBiH) ali imajući u vidu da se ne radi o krivičnim djelima sa elementima nasilja, te protek vremena sud navedeno nije cijenio kao otežavajuću okolnost (i sam tužilac je u optužnici naveo da je optuženi neosuđivan).

Prilikom izbora i odmjeravanja krivičnopravne sankcije sud je uzeo u obzir ličnost učinioča, njego raniji život, njegovo ponašanje poslije učinjenog krivičnog djela i stepen krivice. Pri tome, sud od olakšavajućih okolnosti cijenio priznanje optuženog čime je dao doprinos bržem i efikasnije okončanju krivičnog postupka.

Imajući u vidu sve navedeno, kao i zakonom propisane vrste sankcija za predmetno krivično djelo tj. novčanu kaznu ili kaznu zatvora do tri godine sud je zaključio da je kazna zatvora u trajanju od osam (8) mjeseci koja je utvrđena za krivično djelo adekvatna i da će se istom postići ciljevi specijalne i generalne prevencije. Sud cijeni da će ovako odmjerena kazna zatvora uticati na optuženog da u budućnosti ne čini krivična djela i da će pozitivno djelovati u cilju njegovog preaspitanja. Sud dalje nalazi da će ova utvrđena kazna preventivno djelovati i na druge da poštuju pravni sistem i ne čine krivična djela, čime će biti ostvareni ciljevi specijalne i generalne prevencije, te na taj način ostvariti svrha kažnjavanja.

Međutim, sud je cijeneći navedene okolnosti i priznanje optuženog, stava da navedenu jedinstvenu kaznu zatvora nije neophodno izreći u efektivnom trajanju i da će se i mjerom upozorenja i to uvjetnom osudom postići svrha krivično-pravnih sankcija i mjera upozorenja.

Odredba člana 60. KZ FBiH koji nosi naziv „Svrhe mjera upozorenja“ u stavu 2. glasi: (2) Svrha uvjetne osude je da se učinitelju krivičnog djela uputi upozorenje uz prijetnju kaznom kojim se omogućava ostvarivanje svrhe krivičnopravnih sankcija izricanjem kazne bez njezina izvršenja kad izvršenje kazne nije prijeko potrebno radi krivičnopravne zaštite.“. Upravo u konkretnom predmetu a cijeneći sve navedeno, sud je i izrekao optuženom mjeru upozorenja-uvjetnu osudu smatrajući da je upravo uvjetna osuda adekvatna sankcija koja je srazmerna stepenu odgovornosti optuženog i težini počinjenog krivičnog djela koje mu se stavlja na teret, i da sud smatra da će se sa određenim dužim rokom provjeravanja od minimalnog zakonom

propisanog u ovom konkretnom slučaju tj. sa rokom provjeravanja od dvije godine u potpunosti postići opisana svrha. Oštećena nije potraživala imovinsko pravni zahtjev u ovom postupku a kako to proizilazi iz iskaza iste.

Na osnovu člana 202. stav 1 u vezi sa članom 199. stav 2. tačka g) Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine sud je optuženog obavezao ovom sudu namiriti troškove krivičnog postupka u vidu paušala u iznosu od 50,00 KM, a u roku od 30 dana od dana pravosnažnosti presude jer je isti izjavio sudu da je zaposlen.

Zapisničar

Alma Halilović

SUDIJA

Amir Bajrić

PRAVNA POUKA:

Protiv ove presude dozvoljena je žalba Kantonalnom sudu Zenica u roku od 15 dana po prijemu iste, a žalba se podnosi ovom sudu u tri primjera.